

FLYGVAPEN

FRIVILLIGA

FLYGVAPENFRIVILLIGAS MEDLEMSTIDNING

DECEMBER 2010

GOTT NYTT FRIVILLIGÅR!

Riksförbundordförandens Jul- och Nyårshälsning

År 2010 går mot sitt slut och därmed de första decennierna på 2000-talet. Alla minns vi väl firandet kring millennieskiftet och förhoppningen om en fredlig värld. Berlinmuren hade fallit och det kalla kriget var över. Det dröjde emellertid bara till den 20 september 2001 då terroristdåden i USA inträffade och en hel värld skakades om. Ground zero i New York är nu en påminnelse om att det helt oväntade kan inträffa. Jag hade anledning att påminna om detta när jag öppnade vår stämma i Uppsala, som började just den 20 september i år. En stämma som i konstruktiv anda behandlade styrelsens förslag till kort- och långsiktiga mål för Flygvapenfrivilliga. Jag känner att stämman lade en god grund för Flygvapenfrivilligas verksamhet de närmaste två åren.

När det gäller vår verksamhet det gångna året kan många aktiviteter lyftas fram som lyckade. Tvingas jag välja en skulle jag vilja lyfta fram Air-Campen på HKP Flottiljen i Linköping. Det var imponerande när uppemot 300 ungdomar marscherade på flygdagen på Malmslätt. Vår ung-

domsverksamhet kommer enligt min mening att bli alltmer viktig när Försvarsmakten lämnat värnpliktssystemet.

Stora naturkatastrofer har också kännetecknat det gångna året. Stora översvämningar i Pakistan. Jordbävning i Haiti. Flygvapenfrivilliga har även i detta sammanhang kunnat göra uppskattade insatser. Delar av vår flygplatsförstärkningsstyrka i Karlstad deltog som stöd till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) vid transporter och lastning av förnödenheter för Haiti med transportflygplanet C 17.

Det nyligen inträffade bombdådet i Stockholm visar återigen att vi lever i en osäker värld. Sverige står inte utanför. De insatser som Flygvapenfrivilliga gör i olika sammanhang är viktiga med det yttersta målet att vi ska kunna leva i en fredlig värld.

Jag vill också ta tillfället i akt och tacka alla Er som arbetar för att Flygvapenfrivilliga ska kunna genomföra alla aktiviteter till gagn för våra medlemmar. Jag hoppas ni får en fin och vilsam helg och återkommer på det nya året med nya krafter. Till slut vill jag önska alla medlemmar

En God Jul och Ett Gott Nytt År.

Peter Lagerblad
Riksförbundsordförande

FVRF

Box 5435, 114 84 Stockholm

Besöksadress:

Östhammarsgatan 70

Tel vx: 08-514 390 00

Fax: 08-514 392 89

Generalsekreterare:

Roland Sterner - Tel. 08-514 392 86

roland.sterner@fvrf.se

Ansvarig utgivare

Utbildningsfrågor:

Jan Cedergren - Tel. 08-514 392 96

jan.cedergren@fvrf.se

Lars Pettersson - Tel. 070-58 000 59

lars.pettersson@fvrf.se

Ekonomi:

Ulla Broberg - Tel. 08-514 392 85

ulla.broberg@fvrf.se

Grafisk formgivning:

Sven-Owe Andersson

svenowe.andersson@bredband.net

För insänt material ansvaras ej.

Vi förbehåller oss rätten att redigera och förkorta artiklar för att passa format och spara plats

Stämman är genomförd och.....

.....visst är det märkligt vad tiden går fort, det är två år sedan stämman 2008 trots att huvuddelen av oss tycker att det var alldeles nyligen som den genomfördes. Nu har vi genomfört stämman i september på LSS i Uppsala och en ny styrelse har valts. Ett varmt tack till de styrelsemedlemmar som avslutar sin mandatperiod och lämnar styrelsen i och med årsskiftet. Ett lika varmt välkommen till de nya styrelsemedlemmar som vill medverka i framtidens förändringar och arbete på central nivå.

Vad har hänt sedan förra stämman och vad var det vi ville skulle hända. Naturligtvis kan vi alla läsa verksamhetsberättelserna för aktuella år men så här i lite fria former kan det alltid vara roligt att plocka fram det som ligger längst upp i hjärnkontoret.

Låt mig börja med ungdomsverksamheten som jag tycker är så stimulerande att följa. 2009 genomförde vi Flygvapenfrivilligas första Air-Camp på F 7 Sätenäs. En fantastisk syn som hade gått från tanke till acceptans hos uppdragsställaren (Försvarsmakten), till planering och slutligen genomförande. Allt detta genomfördes på mindre än ett år. Visst är det fantastiskt vad som kan uträttas om alla krafter och viljor vill samma sak. Allt blev inte bra och kritiken togs på djupaste allvar och vid nästa Air-Camp på Malmen, som genomfördes sommaren 2010 var de flesta anmärkningarna åtgärdade. Jag vill påstå att vi är på väg att skapa en unik del i ungdomsverksamheten som många frivilligorganisationer kommer att anse som banbrytande och vill delta i. Vi skall dock utvärdera genomförda aktiviteter och skynda långsamt så att vi inte förtar oss.

Vid förra stämman begärde jag ett mandat att få gå vidare med de diskussioner vi för med andra frivilligorganisationer avseende samverkan/sammanslagning för att härigenom finna former för en effektivare och billigare administration. Under året 2008 var fokus i huvudsak inriktad på samverkan på det administrativa planet men tanken kom att överges eftersom det inte gav de besparingarna som vi hade hoppats på. Under 2009 påbörjade vi ett mödosamt arbete för att i samverkan med många andra frivilligorganisationer, finna former av ett gemensamt, centralt, administrativt kansli. Efter olika orga-

nisationers avhopp från det gemensamma arbetet var vi tre organisationer kvar och vi satsade allt på ett kort och utarbetade en ny organisation som skulle tillvarata samtliga inblandades krav och förväntningar i en och samma organisation. Om vi lyckades eller ej det vet vi inte eftersom arbetet avbröts beroende på ändrade förutsättningar.

Vuxenverksamheten har kanske stagnerat på sina håll en aning men för alla som vill ha en bra utmaning och ett tydligt exempel kan flygplatsförstärkningsarbetet utgöra detta tydliga exempel på hur verksamhet kan utvecklas och finna sina former. Visst blir vi stolta när hjälpsändningen till det jordbävningsdrabbade Haiti lastades på Örebro flygplats av våra medarbetare i en C 17 Globemaster. Vår Försvarsminister uttalade sig mycket positivt över FVRF.

Under året som gått har vi fortsatt ett arbete som alltid har funnits på vår agenda, d v s att Flygvapnet som är vår stolthet, skall nyttja oss ytterligare för sin verksamhet. I och med pliktens avskaffande så förändrades bl a förutsättningarna för personalrekrytering och kompetensutveckling av soldaterna vid Försvarsmaktens förband. Detta öppnar möjligheter för oss och vill sig allt väl finns stora framtida utmaningar för Flygvapenfrivilliga.

Detta utgör bara ett litet, litet axplock i vår verksamhet men utgör för mig viktiga milstolpar i vår utveckling. Det är viktigt att vi alla medlemmar bidrar i en positiv utveckling och att vi ibland stannar upp och berömmar oss för vad vi åstadkommit, - att vi gör bra saker är det ingen tvivel om.

*Ola Gynäs
Riksförbundsstyrelsens ordf*

Prinsessbröllop

Nu när lugnet lagt sig något efter bröllopsdagen, så vill jag personligen passa på att tacka Er för Era insatser före och under den 19 juni.

Den verksamhet som vi genomförde på så många olika håll, både planläggning, förberedelser och själva dagen, har genererat utomordentligt mycket beröm från alla parter som sett oss i aktion. Ni har säkert själva märkt det via pressen, men också från allmänheten och andra berörda så kommer det hela tiden positiva kommentarer och tackför vårt deltagande i festdagen. Så sent som idag är det Västerbottenskuriren som kommenterar Civilförsvarsförbundets insatser och berömmar dessa. Totalt var vi över 7000 personer från hela landet som var direkt inblandade under bröllopsdagen.

Jag själv var mycket imponerad av det jag såg när jag åkte runt, både på samlingsplatsen vid Gärdet som själva kortgevägen samt runt Kungliga Slottet. Jag hoppas också att Ni själva och Era enheter/organisationer känner att Ni var med om att göra något utöver det vanliga och ser tillbaka på det med stolthet.

Att få förmånen att driva en sådan här verksamhet är hur roligt som helst, framför allt när alla driver framåt mot samma mål med gemensamma krafter. För allt ert och Era medarbetares nedlagda arbete, engagemang och professionalism så bugar jag mig och tackar så hjärtligt och samtidigt om att Ni också framför det till övriga berörda personer inom Era enheter/organisationer.

*Richard Beck-Friis Häll
Commandant Royal Palace*

Flygvapenfrivilligas Arbetsgrupp Förmåner

Efter uppdrag från Riksförbundsstyrelsen tillsatte GS Roland Sterner en arbetsgrupp som fick i uppgift att se över frivilliginstruktörens förmåner.

Arbetsgruppen som påbörjade sitt arbete i somras ledes av chefen utbildningsavdelningen Jan Cedergren, till sin hjälp har han Krister Lundqvist FVR M, Jesper Rasch FVR Ö och Lars Pettersson FVR S.

Arbetet har pågått under sommaren via enskilt arbete, telefonkontakter och mailtrafik.

Mycket tid har lagts på studier av H FRIV, lagar, författningar och tillämpningar. Det vi i arbetsgruppen och många andra inom frivilligverksamheten tydligt konstaterat är att en stor del av ersättningarna har varit oförändrade sedan början av 1990-talet. Vi har också arbetat med att se över olika policydokument med målsättning att göradessa tydliga och lättförståliga.

Den 14 oktober hade arbetsgruppen sitt slut-

möte på FVRF kansli och arbetade då fram ett gemensamt förslag till Riksförbundsstyrelsen. I förslaget bifogades en skrivelse till HKV med förslag på ändringar i H FRIV där de flesta av bestämmelserna finns reglerade. Arbetsgruppens förhoppning är nu att vårt underlag ska kunna påverka aktuella beslutsfattare till ändringar och förbättringar för våra Frivilliginstruktörer i snar framtid.

Lars Pettersson

Från v Jesper, Lars Jan och Krister

Region Öst ungdomar flyger TP 84 Herkules

Ca80 ungdomar från Flygvapenfrivilligas region Öst i Linköping gjorde i veckan en utflykt till FMTS Halmstad för att få se hur Flygvapnet utbildar personal till olika specialstyrken såsom flygtekniker m.m.

Resan gjordes i en av Flygvapnet Herkules-flygplan. För att se ett reportage från resan kan du gå in på www.24corren.se och klicka på menyn Flygvapnet utbildar. Där finns en video från tidningens reportage-team.

Ungdomsansvarig FVR Ö

FVRF centrala kurser år 2011

Vi har nu under december lämnat förslag på kurser och verksamheter som FVRF har planerat och budgeterat för. Så snart vi fått svar från HKV om kurstilldelning kommer du kunna läsa om kurserna på FVRF hemsida www.fvrf.se

Redan nu kan du söka till följande kurser:

- **Grundkurs vinter F 21/Jokkmokk vecka 13**
- **IK 1-2 F 17/Halmstad vecka 12-13**
- **IK 3 F 17/Halmstad vecka 14**
- **IK 4 F 17/Halmstad vecka 14**

Jan Cedergren/Utbch

TFU på P7 sommaren 2010

Det hela började med inryckning på P7 Revingehed. Som ligger ca 15 minuter från Lund.

Där utrustades vi med stridsutrustning och uniform. Därefter delas vi upp i mindre grupper som fick utbildning i sjukvårdstjänst. Under det momentet fick vi lära oss hjärt lungräddning och LABC som står för Livsfarligt läge, Andning, Blödning, Chock/Cirkulation. Under de kommande dagarna fick vi soldatutbildning med vapentjänst för att kunna försvara oss. Vi fick också lära oss skydd mot kemiska stridsmedel (CBRN). I ett av momenten skulle vi släcka en docka som blivit utsatt för bensin över hela kroppen. Vi fick också prova på skydd mot gas (tårgas) i en provkammare, det var bland det värsta jag varit med om. Vi fick utbildning på AK 4 och sköt skarpt på P 7 skjutbana.

Med bara 2 dygn kvar på kursen fick vi gå ut i fält och leva i tält 20 under två dygn. Det enda som serverades var egen tillagad mat i fältkök M/40 och det smakade bra.

Under en av dagarna började en störtskur att vräka ner massor av regn vilket gjorde att stridsvärdet sjönk oroväckande mycket.

Sista dagen i fält, när förläggningen var riven och vi hade ätit hör vi någonting närma sig med ett dundrande ljud. Det var sex stycken band-

vagnar som ryckte fram över fältet. Därefter fick vi göra uppsittning i bandvagnarna och åka tillbaka till kasernen.

Jag tror jag aldrig sett så många glada miner förut, säger min kamrat Robert Tysk.

I slutet av kursen hade vi ett tillämpningsmoment där vi ser att det står en bil på vägen med människor i, under och runt omkring alla är skadade. Samtliga elever agerar och börjar genast göra det vi lärt oss under kursen (se bild). Detta var ett prov från kursledningen som ville pröva vår kompetens.

Vi avslutar kursen med att avrusta och blir sedan bjudna på en riktig avslutningsmiddag i mässen.

Dagen efter bär det av hem till våra egna sängar. I dagsläget väntar jag på min krigsplacering inom hemvärnet.

Avslutningsvis vill jag rekommendera att samtliga som fyllt 18 söker till en GU-F. Det är den kurs som ersätter TFU.

Information/ansökningsblanketter om kurser inom frivilligverksamhet finner Ni på

www.frivilligutbildning.se

Elias Olsson

Flygvapnets huvudflygdag på Helikopterflottiljen i Linköping den 13 juni 2010-06-14

Folkfest för flygfrälsta

Strålände sol mötte alla som klev in på Helikopterflottiljen för att följa Flygvapnets huvudflygdag. Här bjöds såväl nybörjaren som proffset på alla tänkbara upplevelser. Programmet omfattade modellflyguppvisning, musikunderhållning, hunduppvisning, fallskärms-hoppning och som huvudattraktion många spännande och spektakulära flyguppvisningar. Kontrasterna är stora från Tummelisa tillverkad på 1920-talet till den modernaste versionen av Gripen, med starkare motor och längre räckvidd, vilken Saab nu marknadsför främst mot Brasilien och Indien.

För en sann flygälskare så började den riktiga delen med en enskild flyguppvisning av en JAS 39 Gripen med en förare från F21 i Luleå. (Dock inte den som flög av misstag en flygtekniker över Kallaxheden vid senaste motorkörning.) För amatören så gällde öronproppar hela dagen men för entusiasterna lät det som ljuv musik. JAS Gripen är ett flygplan i högsta världsklass som även norrmännen skulle behöva nu, istället för att få vänta i flera decennier på ett fem gånger så dyrt amerikanskt flygplan. Gripen flyger nu i SydAfrika, Ungern och Tjeckien samt i Thailand efter årsskiftet.

Svensk flyghistoria manifesterades därefter med enskild flyguppvisning av svensktillverkade stridsflygplan som nu värdas ömt av frivilliga flygentusiaster. Det var J 29 F Tunnan som tillverkats i över 800 exemplar och även exporterats till Österrike. Det var J 35F Draken som tillverkats i över 600 exemplar och exporterats till Finland, Danmark och Österrike. För övrigt flyger även några exemplar av Draken av entusiaster i USA. Den äldre stridsflygplanepoken representerades även av en J32 E. Många var vi före detta Flygvapenpiloter som vid åsynen av samt av ljud och doft, mindes gamla tider i cockpit och på olika spännande uppdrag över och utanför Sverige.

Skolflygplanepoken representerades i luften av Tummelisa, Tiger Moth, Sk16, Sk50, J28 Vampire och Sk60. Åtskilliga hundra flygelever har sedan 1920-talet utbildats i dessa till flygförare i Flyg-

vapnet. På 50- och 60-talet påbörjade årligen 150-200st elever sin grundutbildning på F5 i Ljungbyhed. Utbildning och teknik har nu gått så fort fram att inga skolflygplan behövs. För den som tog en titt i markutställningen så fanns goda exempel på simulatorer som nu används.

Flygvapnets internationella uppgifter manifesterades med transportflygplanet C17, vars ägande är ett samarbete mellan flera europeiska länder. Med svenska piloter och tekniker från F7 kan Sverige nu utnyttja mer än 500 flygtransporttimmar per år för internationella insatser. Lastkapacitet och räckvidd på varje C17 motsvarar många av Flygvapnets Tp84 Hercules. Nytt på Tp84 är dock den lufttankningsutrustning som visades upp på en svensk Tp84. Med denna så har nu Flygvapnet lufttankningsmöjlighet av två Gripen samtidigt.

Flygdagen avslutades med två proffsiga gruppuppvisningar. Dels fyra Gripen i snygga och välflugna formationer. Samt avslutningsvis nio Sk60 som visade världsklass med olika manövrar, formationsbyten och passager.

För oss som varit med på många flygdagar i Sverige och internationellt kan åter konstateras att Sverige har ett Flygvapen av världsklass. Toppmodern materiel och mycket proffsiga yrkesmän såväl i luften som på marken!

Tack Flygvapnet för att vi alla mer än 50 000 åskådare får uppleva så här fina utställningar!

Roland Sterner

Air-Camp 2010

Den 12:e juni detta år, satte jag mig i en bil på väg upp till Halmstads flygplats för att tillsammans med ca 80 andra entusiastiska ungdomar flyga med ett Hercules-plan tillflygbasen Malmen i Linköping.

I Linköping, eller rättare sagt, 3 mil utanför, på helikopterflottiljen Kvarn, skulle ett läger för flygintresserade och/eller militärintresserade ungdomar i 15-20-årsåldern börja. Läget, Air-Camp, som hölls av Flygvapenfrivilliga (FVRF) i samverkan med Flygvapnet och Helikopterflottiljen, skulle vara från den 12:e till den 17:e juni och handlade om att ungdomar skulle prova på det militära och se hur det var i flygvapnet.

Det största skälet med läget var dock att rekrytera. Jag hade själv aldrig varit på ett sådant läger innan och var därför förväntansfull inför det. Det enda jag hade i bagaget, var att jag hade varit praoelev på FBU och Hemvärnet under två veckor i nionde klass. Dock hade jag ett stort intresse för militären, samt under gymnasietiden då jag studerade på rymdteknikprogrammet i Kiruna. Där fick jag se när rymdfärjan *Discovery*, med Christer Fuglesang i, lyfte och flög ut till det tomma intet, rymden. Att flyga ut till rymden var något jag verkligen ville och ett läger där flygvapnet erbjöd flygning med jetskolplanet *SK60* och helikoptrar lockade, även om det inte skulle ta mig till rymden.

På Halmstads flygplats, tog jag mig an rollen som transportchef för Halmstadgruppen (32 ungdomar) som skulle flyga därifrån. Som transportchef skulle jag ansvara för både mig själv och de andra 31 ungdomarna tills vi kom till Linköping. Resan till Linköping tog tid och orsakade att vi blev försenade. Detta gjorde i sin tur att tidschemat första dagen sprack och det blev kao-

tiskt när man skulle kvittera ut sin utrustning och få mer information om läget.

Klockan 06.00, andra dagen på läget, var det väckning. Jag hade i och för sig redan gått upp ca 15 minuter tidigare och gjorde mig i ordning. *M/90*-uniformen skulle kläs på, frukost skulle spisas, personlig hygien skulle skötas och den klassiska strikta sängbäddningen skulle göras. För de som aldrig hade varit på ett militärt läger innan, hade nog lite svårt för den strikta bäddningen i början. Jag hade själv bäddat min säng i alla fall sedan jag fick börja ta hand om mig lite mer själv i gymnasiet, då mina föräldrar bodde mer 180 mil söderut, men hade ändå svårt för den strikta bäddningen. Det skulle se snyggt ut och täcket skulle vara sträckt över sängen.

Senare, på kvällen, samlades de olika avdelningarna var för sig och hade vapenutbildning och teambildning. Teambildningen i avdelning 3 gick ut på att man samlades i den gruppen man hade delats in och skulle lära känna varandra. Vårt ena befäl, Löjtnant Nilsson, gav oss i uppgift att var och en i gruppen skulle beskriva sig själv som ett djur, en växt, en artist (ett yrke) och ett fordon, samt säga varför man beskrev sig som de olika sakerna. Detta moment var väldigt roligt med de olika beskrivningarna och jag tyckte själv att det var ett bra sätt att lära känna varandra i gruppen. Samma kväll byttes också *dageleven* för vår avdelning. Jag blev ny *dagelev*, något som jag tycker nu i efterhand har gett mig mycket erfarenhet. Min första uppgift som *dagelev* var att ta ut nya logementchefer och ge order om att packa utrustningen inför fältdygnet, som skulle börja nästa dag.

Den tredje dagen på läget, började likadant som dagen innan. Det var väckning klockan 06.00, städning och senare visitation. Därefter skilde den sig från första dagen. De olika avdelningarna fick under förmiddagen träna på exercis och prova på stridshinderbanan. En del gjorde stridshinderbanan på tid, andra inte. Vissa hann tyvärr inte. Jag gjorde den på tid. Redan vid första hindret blev det fel. Då jag hade två-tre pinnar kvar av armgången, föll jag, men fortsatte dock vidare. De 9 olika hindren vi gjorde, däribland den så kallade pyramiden och balansgång, var roliga att prova på. Efter stridshinderbanan var det snabbt in i duschen och sedan äta. Tidigt på eftermiddagen skulle varje avdelning samlas för att ha utbildning i enmanskök och sjukvård för fötter. Allt detta för att förbereda inför det kommande fältdygnet, som skulle påbörjas senare under dagen.

Vid runt 14.00 på eftermiddagen tog jag ut en

chef för varje grupp i vår avdelning. De olika gruppcheferna från varje avdelning samlades sedan runt skolchefen Kapten Johan Axelsson och fick information om fältdygnet. Under fältdygnet skulle man gå två slingor, norra slingan och södra slingan, med 5 stationer på varje slinga. En slinga skulle tas om dagen. Natten skulle tillbringas på en förläggingsplats som korsade de båda slingorna. De första grupperna startade runt 14.40 och de sista runt 15.40.

Andra dagen/delen av fältdygnet påbörjades vid 06.00 på morgonen. Man åt frukost, gjorde sig i ordning och rev bivackerna. Vid en gemensam samling för de olika avdelningarna, byttes *dag-eleven* och *gruppcheferna* i vår avdelning. Klockan 09.00 påbörjade de första grupperna den andra slingan. Dagen flöt på och många hade problem med skoskav från marschen med kängorna. När man kom till sista stationen tog det dock stopp. Det fanns alldeles för många grupper där. Därför fick de kvarvarande grupperna ta sig tillbaka den sista kilometern till Kvarn för att äta middag och senare grupp för grupp bussas till den sista stationen och slutföra fältdygnet. Samma kväll var det också vård av utrustningen, vilket jag tror att de flesta fick omvisitation på. Många tyckte nog att det var svårt att få det torrt inuti termosen.

Senare satte vi oss på bussar, som skulle ta oss till Malmen. På Malmen skulle vi gå runt till olika stationer med information om olika saker som till exempel räddningstjänsten på flygbasen.

De 5 bästa grupperna under fältdygnet fick flyga med *SK60*. Vissa fick också åka helikopter. Efter Malmen, var det bussresa hem till Kvarn och många gjorde sig i ordning inför en avslutningsmiddag på kvällen. Höjdpunkten den dagen var, förutom flygningen med *SK60*, när jag såg tre befäl "steka" på flygbasen. Intill en vägg hade tre befäl intagit tre uppvilande ställningar för att koppla av. Det såg väldigt roligt ut.

Sista dagen var lite sorglig; vi skulle lämna Kvarn. Den började som vanligt, men den här morgonen hade man med sig all utrustning, man inte lämnat in, vid visitationen. Därefter tilldelades avdelning 1-3 att städa i de olika kasererna ungdomarna bött och avdelning 4-6 tilldelades att lämna in alla avdelningarnas utrustning. Efter städningen och inlämningen, satte man sig på bussar in mot Malmen. De som skulle åka med Hercules-planet till Landvetter och Halmstad klockan 10.50, satte sig tillsammans och åkte direkt till Malmen för att invänta planet. De andra ungdomarna bussades till flygmuséet så länge. Vid runt 12.00 lyfte flyget

till Halmstad och Landvetter, en dryg timme försenat, och en sorts era avslutades.

Tiden på Air-Camp är bland det bästa jag varit med om. Jag trivdes jätte bra och ville inte åka hem. De flesta jag har pratat med, ville också stanna. Därmed vill jag tacka alla ansvariga för lägret och alla ungdomar för dessa dagar!

M.V.H. Emma Paulsson.

Bäste läsare

Du har just i din dator fått en annorlunda medlemstidning och vi hoppas att du i den ska finna flera intressanta notiser som visar en del av vår verksamhet. Normalt så brukar vi ju försöka att förmedla medlemmars, regioners och förbunds olika intryck på vår hemsida eller i en vanlig pappers-tidning. Huvudskälet till att vi gjort denna PDF är att det i samband med trycket av tidningen i december uppstod alltför många missar av underlag som behövde rättas till. Exempelvis saknades flera av era inlämnade underlag. Det är alltid mycket angeläget att ni alla skickar in från olika kurser, aktiviteter m.m., och att vi kan förmedla vidare på ett korrekt och bra sätt. Den här PDF har främst kommit till genom ett snabbt och utmärkt arbete av Lasse Pettersson och Sven-Owe Andersson.

Från januari 2011 så har vi en ny redaktör, Sven-Owe Andersson, vilken tidigare har arbetat med redaktörsuppdrag. Vi kommer även att anlita ett nytt tryckeri. Avsikten är att fortsätta producera en pappers-tidning med tre nummer per år och vilken skickas ut till varje medlem från tryckeriet. Alltså viktigt att ni uppdaterar era adresser så att tidningen kommer fram.

Väl mött i verksamheten under det nya året.

Gott Nytt År!

*Roland Sterner
Lars Pettersson
Sven-Owe Andersson*

50-år i FVRF

Mitt namn är Stig-Olof Carlsson, (Esso), 70-årig, populärt kallad i FVRF sammanhang och är ombedd av Riksförbundsordföranden Peter Lagerblad att skriva ned mina upplevelser och synpunkter under de 50-åren som jag nu varit anngagerad i Frivilligsammanhang.

Född i utkanten av Linköping med F3 på ena sidan gården och Saab på den andra, så flygplan har jag växt upp med. I all synnerhet då det då och då damp ner en Caproni eller Vampire på ägorna. Värnplikten genomfördes på dåvarande F3 på Malmen, 1959-/60. Familjen består av fru Katarina och 3 döttrar, som i stort sett växt upp på kursgården i Köpingsvik på Öland. Även andra kursgårdar i landet besöktes också.

En titt i backspegeln

När Flygvapenföreningarnas riksförbund/FVRF bildades 1962 hade jag redan börjat några år tidigare, 1960 då i Linköpings Luftbevakningsförening. Värnpliktstiden vid F3 omfattade i slutet av denna omskolning till luftbevakare och varit den tjänstegrenen trogen tills det avvecklades under senare år. Min första kontakt med frivilligrörelsen skedde som 17-åring då det verkade intressant med motorcykel och gick då med i FMCK. Där fick vi lära oss att köra motorcykel, Monark Albin 500, Jawa 250, Husqvarna 125, men det var inte min grej. Tur i alla fall att jag blev uttagen till värnplikten på F3 och Malmen blev mitt andra hem.

Under utbildningstiden till luftbevakare kom vi i kontakt med många kunniga och duktiga instruktörer, för att nämna någon så är det Kenneth Haraldsson, känd i hela FV, han tillhör fortfarande en av mina bästa vänner. En rolig episod från ungdomstiden med Kenneth var när han som ung arg furir vaktade skjutmål på sjön Roxens is där F3 hade sitt skjutmål för J 28, J29 och vi unga pojkar från bygden plockade tomhylsor för att sedan sälja till skrothandlare, då var han en som jagade bort oss från målområdet. Det var min första kontakt med honom, sedan fick jag honom som instruktör vid omskolningen, även på kursgården Köpingsvik på Öland i många år. Det blev ändå pengar till en ny moped.

Från vice korpral till löjtnant

Efter omskolningskursen på F3 kunde man sedan söka central utbildning och den första centrala utbildningen för min del blev då veckoslutskurser, fredag-söndag, på Rättviks Turisthotell. Sedan dess så har det blivit ett flertal kurser på F4 under vintertid. Några likasinnade medlemmar till, från dåvarande Malmens Flygvapenförening gjorde sällskap till Östersund-Frösön, i den legendariske Ford Customline 1956, 80 mil till kursplatsen, det var bara att lägga i trean och V8:an mullrade i väg. Eftersom jag vid den tiden inte hade någon familj så var det lättare att komma ut på centrala kurser. "Bk vice korpral" på F 4 för 37-år sedan. Rättvikskurserna blev snart för kostnadskrävande med tanke på utbildningen, tre veckoslut för att göra ett skede. Det var en sk matkurs, (oss emellan). Något år senare så blev hotellet nedbrunnit och har inte återuppbyggts. Några vinterkurser i FBU regi bl. a i Ånn, skidåkning, skytte m m. Handöls stugby var F6 kursanordnare, då hoppade man in som bussförare, då vi inte fått någon Tp 84, från F6 till Handöl med elever till vinterutbildning, en bra plats för dessa övningar, skidåkning på fjäll som Storulvån, Sylarna, orientering på Ånnsjön i snöstorm, spännande upplevelser, snö och kyla.

Sommarutbildning var Köpingsvik på Öland den givna kursgården och där var F 12 sedan F 17 som kursanordnare. Folke Martinsson var i många år skolchef på Köpingsvik, och en annan känd profil var Kurt Palm. På denna kursgård fanns många olika utbildningar, beroende på vilken befattning man hade i krigsorganisationen, kompletteringsutb, befodringsutb, omskolningsutb, expeditionstjänst, sjukvårdtjänst, kanske flera men man glömmer en del med åren.

Nu hade man också familj och Köpingsvik var en utmärkt kursgård där man kunde ta med familjen för en rimlig kostnad och du själv hade dagsersättning även om den inte var så stor. Frun i familjen kunde nu koppla av, på dagtid, gå till matsalen, slippa disk, bara passa barnen. Kvällarna oftast så hade olika Fv-föreningar sammankomster under trevlig samvaro, även tillsammans med instruktör. Under 21 år i följd från 1969, varje sommar så var vi till Öland och Köpingsvik, båda våra yngsta döttrar var bara fyra månader då de var med till Öland för första gången, äldsta dottern var hos bekanta på Öland. Tiden bara rullade på med alla befodringskurser under den tiden. Många fina kontakter mellan familjer uppstod och vi/jag har fortfarande kontakt sedan den tiden med kamrater från Köpingsvikstiden. Även en och annan FBU kurs på samma kursgård hanns också med, det var en kurs att leda och ta hand om familjemedlemmar medan deras män var på kurs under dagarna,

ingick att planera och vara färdledare med buss på Öland och besöka kända platser. Öland är ju känd som solens och vindarnas ö och det kan man hålla med om, i de kurser jag varit på var det så att var det sol så skulle vi vara ute så mycket som möjligt, lägga upp utbildningen därefter.

Så kom Flygvapnets omorganisation in i bilden, det kastade om utbildningsplaner, kursgårdar lades ned, centralisera till några få var den tidens inriktning. Flygflottiljer som lades ned av besparingsskäl, det var mycket som hände. Stril 50 som jag började med, blev sedan Stril 60, sedan kom Lomos under en tid och 1994 var den tiden över. F 13 som 1993 var "vår" flottilj lades även den ned då, men jag blev Löjtnant till slut, efter att passerat alla de beföringskurser som krävdes. En mycket intressant upplevelse att varit med om allt detta, familjekontakter, folkförankringen bland dessa elever som sedan spred positiv anda om Försvaret och i synnerhet för Flygvapnet som låg oss alla varmt om hjärtat. Våra döttrar som växtupp på Köpingsvik reser nu som vuxna med sina familjer dit ned för att bada och komma ihåg forna tiders upplevelser, även jag själv och min fru. I positiv anda kan man säga att med detta i bakgrunden så blev en av döttrarna flyglotta och då som kock.

Kursgårdar

Många olika kursgårdar har besökts genom alla de år jag varit med och ett litet axplock vilka: Köpingsvik på Öland är den främsta, där ca 26 st. kurser genomförts. Stagården/ Bollnäs. Falsterbo/Höllviken. Skälderviken. Tylebäck/Halmstad. Trängslet/Älvdalen. Källviken/Strömstad. Fliken FBU gård. Färö FBU gård. Ånn FBU gård. Ett axplock av kursgårdar som jag kommer ihåg.

Föreningsförändringar m m

År 1940, 7 maj. Ny folkrörelse- den frivilliga luftbevakningen. Sveriges lottakärer (SLK) engagerade sig snabbt med rekrytering av kvinnliga luftbevakare.

År 1946, 27 oktober. Linköpings Luftbevakningsförbund bildas. Medlemsavgiften var 3: -kr, fram till 1967 då den höjdes till 5: -kr. Ett 20-tal personer var medlemmar vid uppbyggandet.

År 1955. Sveriges luftbevakningsförbund, (SLBF) bildas för manliga luftbevakare. Föregångare till senare Flygvapenföreningarnas Riksförbund, (FVRF).

1967, 23 oktober på initiativ av dåvarande C F3, Öv Gösta Norrbom, reorganiserades Linköpings Flygvapenförbund. Namnet ändrades till Malmens Flygvapenförening, detta för att anknyta till

F3 på Malmen. En interimstyrelse bildades då där undertecknad valdes som V: ordf. 1973/74 valdes så undertecknad som ordförande. F 3 läggs ned, 30 juni 1974 – F 13 Malmen uppstår, F3:s sista flottiljchef Öv Gösta Norrbom överlämnar F3:s fana till C F13, Öv Carl Norberg vid en ceremoni på F3.

1990, 16 oktober, sammanslagning av Malmens Flygvapenförening och Tjusts Fvf, det gemensamma namnet blir Malmen-Tjusts Fvf. 1993, 1 juli F13 50-år, ingen flygdag, nedläggning, F13 Malmen blir nu F 16 Malmen.

Utredning pågår av bildandet av större förbund, ersätter föreningar, år 2000 bör detta vara genomfört, regionala kanslier kan tänkas införas. Aktuella i vårt område var Norrköpings-Gripsholms- Örebros- Gotlands Fvf. Resultat av detta blev, sammanslagning av Norrköpings-Gripsholms- och Gotlands Fvf då dessa stämmer med F16 strilområde. Det nya namnet blev f o m 1996, Brävalla Flygvapenförbund, Malmen-Tjusts Fvf upphörde samtidigt.

Sammanslagningarna avstannade inte och under 2008 så bildades det 5 Flygvapenregioner i landet, och nu så är det Flygvapenregion Öst vårt namn. Sedan 1973 har jag då suttit som ordförande i de olika föreningsnamnen och avslutade detta i samband med årsstämma 2010, efter 37 år i följd. Har även varit ledamot i Riksförbundsstyrelsen under flera perioder.

Deltagandet i FVRF-FBU kurser är ju alltid frivilligt, d v s min fridtid, hur skall man få ihop allt detta, utöver kurser så är det en hel del övningar man deltar i. Nu har jag haft förmånen att ha positiva arbetsgivare där man utan större problem kunde få ledigt för denna verksamhet. Då bedömdes det som värdefullt för den privata sektorn att ha välutbildad personal. I dag krävs det mer av den enskilde, av arbetsgivaren, mindre personal, m m på arbetsplatserna och då är det inte så lätt att få ledigt.

Tack FVRF för alla goda år som jag varit aktiv medlem.

*Stig-Olof "ESSO" Carlsson
Nostalgisk Löjtnant.*

Klara för framtiden

Ytterligare arton instruktörer är nu uppdaterade, godkända och klara för att ta sig an nya elever och utbilda enligt Försvarens pedagogiska grunder. Detta efter att ha klarat av IK4 på senaste höstskolan i Halmstad med godkänt resultat. Försvarens har krav att instruktörer skall ha genomfört IK4 och Värdegrundskursen för att få agera som instruktörer vid frivilligutbildningar.

Det var nöjda, stolta och något trötta elever som tog emot betyg och diplom av kurschefen Thom Gustavsson efter sex intensiva dagar. Kursledningen bjöd på intressanta frågeställningar, intellektuellt motstånd och det krävdes en hel del av eleverna för att nå kursmålet och kunna jobba enligt Försvarens pedagogiska grundsyn samt kunna använda boken Pedagogiska Grunder som det kraftfulla verktyg det är. Det var många diskussioner, grupparbeten, omtag och tidvis även ett visst mått av frustration.

– Det är inte helt lätt att tänka om när det gäller pedagogiken för oss instruktörer som varit med ett tag berätta en av deltagarna. Det är lätt att falla tillbaka i gamla metoder men tack vare en ”envis” kursledning kom vi till slut rätt säger en annan elev.

Kursen hade besök av Roland Sterner som gillade elevernas engagemang, vilja att lära nytt och vara up to date för framtiden. Roland berättade om uppdraget FVRF huvudmannaskap; instruktörsutbildning och instruktörsutveckling samt den utmaning som ligger i uppgiften.

– FVRF och ni instruktörer som nu går IK4 och Värdegrund kommer att vara efterfrågade och få många och intressanta uppdrag framöver när frivilligorganisationernas instruktörer skall uppdateras till ställda kravnivåer berättade Roland Sterner. Frivilligorganisationernas instruktörer kommer även att vara en viktig resurs då det redan nu är eller kommer att vara en brist i Försvarens på yrkesofficerare som instruktörer.

Framtiden är ljus för frivilligorganisationerna, instruktörerna och först ut är faktiskt FVRF som skall göra jobbet att skapa utbildningstillfällen för de instruktörer som vill vara med framöver.

Bo Eriksson

Thomas Nylin lärare, Bo Eriksson till höger elev

Flygvapenfrivilliga har tilldelats huvudmannaskap Instruktör

PROD FRIV har nu fördelat huvudmannaskapet för sakområden; Instruktör, Ledarskap, TFU/GU-F och Informationstjänst.

Flygvapenfrivilliga tilldelades Instruktörsområdet, Lottorna fick Ledarskap och Försvarsutbildarna TFU/GU-F samt Informationstjänst. Flygvapenfrivilliga upplever att tilldelningen av huvudmannaskap Instruktör är ett resultat av det omfattande och långsiktiga arbete som vi bedrivit inom instruktörsområdet.

När det blev klart med att vi tilldelats Instruktörsområdet kallade GS, Roland Sterner, en mindre arbetsgrupp till ett första möte på kansliet i Stockholm i början av augusti. Vid detta möte påbörjades det inledande arbetet med att analysera uppgiften, d.v.s. vad vill PROD FRIV att vi, FVRF, ska göra och ansvara för inom instruktörsområdet. Vid mötet hade vi också diskussioner om arbetssätt, tidsramar, omfattning samt om några övriga frivilligorganisationer ska vara med i förberedelsearbetet och i så fall vilka. Mötet avslutades med att Thomas Nylin valdes till att leda "AG/Instruktör".

Arbetsgruppen har under september arbetat fram en Projektplan som bla innehåller arbetsuppgifter/åtgärder fram till sommaren 2012 då vi anser att de första instruktörskursernas första utbildningssteg ska kunna sätts ut på de olika frivilligskolorna i landet.

De första kontakterna är också tagna med de 18 olika frivilligorganisationerna med en första inventering om respektive frivilligorganisationers antal instruktörer och deras bedömda utbildningsbehov per år. Uppgifter bearbetas nu och är en del av arbetet med en första avsiktsbeskrivning till Högkvarteret för beslut om fortsatt arbete med vad, hur och när de olika del-

uppgifterna i processen ska komma på plats.

För att nå framgång i projektet har vi bedömt att det är av stor vikt med ett tidigt och nära samarbete med övriga frivilligorganisationer, med PROD FRIV samt de militära skolorna och dess fackföreträdare inom pedagogik/instruktörs-tjänst.

AG/Instruktör kommer under arbetets framskridande forma olika referensgrupper med kompetens och insikt inom de olika arbetsområden som vi kommer att behandla.

Avslutningsvis har vi en uppmaning till dig, medlem i Flygvapenfrivilliga, har du några tankar eller förslag inom Instruktörsområdet, HÖR av dig på enklaste sätt till Thomas Nylin eller Lars Pettersson.

*Lars Pettersson
Instruktörsansvarig FVRF*

Flygvapenfrivilliga deltog i Grenadier 2010 i Österrike

För första gången deltog Sverige i Grenadier och då med ett lag från Flygvapenregion Syd.

Lagledare var Carsten Flensburgh och de tävlande var Ingvar Sennfors, Henrik Hammar och Birger Hanning. Tävlingen genomfördes under en vecka i början av juli med 35 lag från Europa och USA. Vårt lag kom inte först, inte heller sist, men kom däremot hem med många nya kunskaper och färdigheter att använda i framtiden.

Du kan läsa mer om tävlingen i ett utförligt reportage på FVRF hemsida.

Lars Pettersson FVR S

Från vänster: Birger, Henrik, Carsten och Ingvar

Högvaktstjänst

Flygvapenfrivilliga har av Högkvarteret fått en förfrågan om vi är beredda att ta uppdraget att rekrytera personal till Högvaktstjänst vid de Kungliga Slotten. Vi har svarat ja och väntar på det formella uppdraget där vi ser hur uppgiften och hur lydnadsförhållandena är fördelade.

Det vi i skrivande stund har fått som underhandsinformation är att vi kommer att förstärka de högvakter som utgår från våra flygflottiljer.

Högvaktsstyrkorna kommer att ledas av officerare från våra flygflottiljer och LSS i Uppsala blir det första förbandet som vi ska rekrytera högvaktspersonal till.

I närtid kommer du att få mer information om grundkrav, tider för utbildning och tjänstgöring, så följ med på vår hemsida. Du som ej uppgett din e-postadress och vill ha info den vägen meddelar adressen till: lars.pettersson@fvrf.se

*Lars Pettersson
Högvaktshandläggare*

Frivilligorganisationernas årliga Instruktörskonferens

Helgen den 25-26 september genomfördes vi den årliga Instruktörskonferensen, i år på LSS i Uppsala. Konferensen har under snart 10 år varit ett återkommande inslag i kursverksamheten för våra frivilligorganisationers instruktörer.

Från början delade lottorna och flygvapenfrivilliga på uppdraget. Under de senaste åren har det varit vårt uppdrag att ha ansvaret för konferensen och det passar ju oss riktigt bra nu när vi tilldelats huvudmannskapet för sakområdet instruktör.

När flygvapenfrivilliga och lottorna startade upp verksamheten var det nästan bara instruktörer från våra två organisationer men under de senaste åren har fler och fler organisationer upptäckt värdet av att delta i konferensen. Denna helg deltog instruktörer från 9 av våra 18 frivilligorganisationer, målet är att alla organisationer sänder instruktörer till konferensen.

Målet med konferensen är att; ” Kursdeltagaren utvecklar förståelse och färdigheter för att kunna verka som instruktör inom Försvarmakten och våra frivilligorganisationer”.

Konferensen är så upplagd att vi under första dagen har ett gemensamt program där inriktningen är att förmedla nyheter och händelser inom pedagogik och ledarskap som kan vara till nytta för instruktörens utveckling och dagliga verk.

Vi har också under den gemensamma dagen information från Försvarmakten och dess skolor.

På lördagskvällen samlas vi till en gemensam middag på mässen. Middagen har ofta karaktären av en ”tjänstemiddag” d.v.s. här pratas det instruktörsverksamhet och instruktörsminnen och om hur det var förr och nu.

På söndagen, dag två, delas deltagarna upp organisationsvis och genomför sina egna program. Flygvapenfrivilligas program denna dag fördelades inom ämnen och områden som Huvudmannskap Instruktör, pågående GF-U utbildningar, tillbakablick på sommarens Air Camp, samt genomförda och kommande centrala utbildningar där flygvapenfrivilliga är ansvariga. Dagen avslutas med en reflekterande sammanfattning samt deltagarnas feedback.

Vid årets konferens hade vi två föreläsare från Försvarshögskolan, Anders Berggren och Anders Nilsson som föreläste om pedagogik och ledarskap. Från Högkvarteret kom Hans Olenäs och Alexander Wedin och informerade om nyheter samt om hur framtiden kan se ut för oss frivilliginstruktörer med nytillkommande uppgifter. Deltagarna upplevde årets konferens mycket positivt och framförde önskemål om en ny och givande instruktörskonferens även nästa höst.

*LarsPettersson
C Instruktörsvht FVRF*

Flygvapenfrivilligas riksstämman på LSS i Uppsala den 11-12 september.

Redan den 10 september samlades Riksförbundsstyrelsen samt några ivriga stämmodeltagare för att förbereda Riksstämman. Rolf Holm hade redan under våren påbörjat förberedelser med lokalbokning, mat, transporter m.m. Denna gång så deltog nästan 70 personer i stämmans olika aktiviteter. Kul var att 14 ungdomar hör-sammant kallelsen och ville delta. Flygvapen-regionerna och Markförsvarsförbundet hade an-mält 16 ledamöter som sina representanter. Dessa hade tillsammans 32 röster beroende på medlemsantal i varje region.

Efter de formella inledande stämmoparagraferna så fick vi lyssna till tre intressanta föreläsare. Alla strödde lovord över våra duktiga medlemmars olika insatser för Flygvapnet, Hemvärnet och Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap. Brigadgeneral Micael Bydén visade bl.a. vilka befattningar m.m. som planer att tilldelas som Huvuduppdrag till Flygvapenfrivilliga.

Tre motioner hade lämnats in från regionerna och omfattade förslag till stämmomöte varje år, årligt redovisade Verksamhetsberättelser samt ett gemensamt kansli. Styrelsen hade lämnat tre propositioner om stadgeändringar, Lång- och kortsiktiga mål samt årsavgifter och budget för riksförbundets Egna Medel.

Efter att stämman fått en redovisning av Verksamhetsberättelserna med balans- och resultaträkning för 2008 och 2009, beslutades att ge respektive styrelse ansvarsfrihet.

Därefter påbörjades arbetsutskottens sina diskussioner om motioner, propositioner samt Flygvapenfrivilligas varumärke och samarbete med andra frivilligorganisationer.

Grupparbetena följdes av samling på Ärnäs-mässen där Riksförbundsordföranden Peter Lagerblad delade ut förtjänsttecken och medaljer till 14 välförtjänta personer som gagnat Flygvapenfrivilligas intressen. Därpå blev det en stimulerande och händelserik stämmomiddag med samkväm.

Under söndagen beslutade stämman att det årligen före 30 april skall redovisas en Verksamhetsberättelse, att årsavgiften till Riksförbundet skall vara 100 kr samt efter en ingående diskussion anta de lång- och kortsiktiga målen, med vissa ändringar. Däremot blev det nej till årliga stämmor och ett gemensamt kansli.

Stämman valde Peter Lagerblad som riksförörande samt Ola Gynäs som Riksförbundsstyrelsens ordförande för ytterligare två år. Att ingå i styrelsen valdes Åse Elfverson kassaförvaltare, Thomas Nylin, Richard Chronquist, Anders Nilsson, Lars Lundell, Patrik Larsson, Lars-Gunnar Sandgren samt Heléna Dahlén och Joel Pettersson som ungdomsrepresentanter.

Riksföröranden avslutade stämman som genomförts på ett mycket bra sätt.

Roland Sterner